

Lyndon LaRouche kræver omgående topmøde mellem Trump og Putin for at standse briternes fremstød for Tredje Verdenskrig

Leder fra LaRouche PAC, 9. april, 2017 – Lyndon LaRouche advarede i dag om, at der i USA i øjeblikket er en proces i gang, der køres af briterne, for et statskup imod Trump-administrationen, et statskup, der truer med at forvandle det dumme og farlige luftangreb mod Syrien den 6. april til en fuldt optrappet, termonuklear konfrontation med Rusland og Kina.

Det er de britiske skiderikker, der, med deres løgne og falske efterretninger, fik præsident Trump til at angribe Syrien, hævdede LaRouche. Vi må ødelægge det britiske system og alle deres interesser i USA, udtalte han. Vi må nu samle USA om at komme tilbage til den kurs, som Trump var begyndt at udstikke for landet, med samarbejde med Rusland og Kina omkring det Amerikanske Systems økonomiske politik, inklusive en tilbagevenden til FDR's Glass/Steagall-princip fra 1933.

Trump og Putin bør omgående afholde et topmøde for at adressere krisen, sagde LaRouche, og dermed kortslutte hele den britiske operation. LaRouche støttede stærkt kommentarerne i denne weekend fra den tyske veteranstatsmand, Willy Wimmer, tidligere statssekretær for det Tyske Forsvarsministerium, som advarede om, at »folk er bange for en global krig, en Tredje Verdenskrig« og fremførte, at »den aktuelle dramatiske situation er en mulighed for, at de russiske og amerikanske

statsoverhoveder mødes så snart som muligt«.

Der kan ikke herske tvivl om, at briterne står bag sidste uges chokerende kovending i Trumps politik. Britiske topregeringsfolk kroer sig åbenlyst over deres præstation til dato. For eksempel udgav den britiske forsvarsminister Michael Fallon en kronik i Londonavisen *Sunday Times* den 9. april, hvor han storpralede med, at »den britiske og amerikanske regering har været i tæt kontakt på alle niveauer før og efter angrebene ... USA's forsvarsminister Jim Mattis ringede til mig for at delagtiggøre mig i deres vurdering af regimets skyld. Sammen gennemgik vi de muligheder, som de overvejede.«

Den 8. april hævdede den britiske udenrigsminister Boris Johnson ligeledes, at han koordinerede alt med sin amerikanske modpart, udenrigsminister Rex Tillerson, inklusive Johnsons teatralske aflysning af sit planlagte besøg i Moskva. »Jeg har detaljeret diskuteret disse planer med udenrigsminister Tillerson«, pralede Johnson. »Han vil besøge Moskva som planlagt og, efter G7-mødet [i Lucca, Italien, den 10.-11. april], vil være i stand til at levere dette klare og koordinerede budskab til russerne.«

En artikel i dag i *Sunday Times*, der ledsager Fallons kronik, forklarer, hvad dette budskab vil blive: »Storbritannien og Amerika vil i denne uge direkte anklage Rusland for medskyldighed i krigsforbrydelser i Syrien og kræve, at Vladimir Putin trækker tæppet væk under Bashar al-Assads blodgennemvædede regime.« Fallon skrev desuden: »Rusland har et stedfortræder-ansvar for hvert eneste, civile dødsfald i sidste uge« og tilføjede, at Putin nu må overholde programmet ved at indvilge i at vælte Assad-regeringen.

Chancerne for, at Putin går med til dette britiske krav, er lig nul. Chancerne for, at situationen nu vil gå ind i en opadgående spiral, mod en termonuklear konfrontation – enten i Mellemøsten eller omkring den Koreanske Halvø – er betydeligt større end nul, så længe briterne står ved roret.

Efter at have fået Trump til at angribe Syrien, baseret på deres løgne, er briterne nu også i færd med at orkestre en oppositionsstorm mod præsident Trump i det Demokratiske Partis Obama-fløj, som kræver, at Trump stilles for en rigsret pga. sin fremfærd i Syrien. Trumps handlinger i denne uge har også svækket ham politisk blandt sit eget, politiske støttegrundlag, både i USA og internationalt, som er chokerede og bestyrtede over, hvad han gjorde – hvilket er vand på briternes mølle.

Den aktuelle situation er ekstremet farlig, understregede LaRouche, og kan føre til krig på kort sigt. Og det skabes udelukkende af briterne, og intet andet. Vi må ødelægge det britiske imperiesystem. USA's borgere må komme sammen imod dette britiske kup. Intet intelligent menneske vil acceptere det, briterne er ude på; de eneste mennesker i USA, der vil støtte briterne, sagde LaRouche, er hjernedøde mennesker, der er forrædere over for USA.

Vi må slå meget hårdt ned på dette for at standse det britiske kup, der vil overtage Trump-administrationen, og det hermed forbundne fremstød for krig. Schiller Instituttets forestående todages konference [i USA] den 13.-14. april, »Amerikansk-kinesisk samarbejde om Bælt & Vej-initiativet og overensstemmelse mellem kinesisk og vestlig filosofi«, vil fremlægge det politiske alternativ, der kan ødelægge Det britiske Imperium, permanent.

Trump og Xi roser topmøde; nævner ikke Syrien

7. april, 2017 – Selv om præsident Trumps illegale ogståbelige

angreb mod Syrien bogstavelig talt fandt sted imellem de to aftaler, der var planlagt for hans møder med præsident Xi Jinping, så nævnte deres fælles erklæringer ved topmødets afslutning ikke hændelsen, men roste resultaterne af mødet og lovede, at der ville komme stærke relationer og nye udviklinger mellem USA og Kina.

Trump sagde, de to teams have gjort »enorme fremskridt i vore relationer« og at »vi fortsat vil gøre mange yderligere fremskridt«. Han kaldte den personlige relation, der var etableret, for »fremragende«, og at han så frem til at »mødes mange gange i fremtiden«, alt imens »mange potentielt vanskelige problemer vil forsvinde«.

Xi sagde, iflg. *Xinhua*, at der er »tusinder af grunde til at få de kinesisk-amerikanske relationer til at fungere, og ingen grund til at bryde dem«. Xi inviterede Trump på et statsbesøg i Kina, og Trump accepterede og sagde, han håbede, han »snarest« kunne gennemføre besøget.

Xi beskrev fire nyligt etablerede »mekanismer på højt niveau for dialog og samarbejde mellem Kina og USA« inden for områderne diplomati og sikkerhed, økonomi, retshåndhævelse og cyber-sikkerhed, såvel som sociale udvekslinger og mellemfolkelige udvekslinger.

Alt imens der ikke blev underskrevet nogen specifikke projekter under møderne mellem regeringsfolk fra begge sider, så opfordrede Xi til etablering af »en prioritetsliste for samarbejde, til snarlig gennemførelse, fremme af forhandlinger om den bilaterale investeringstraktat, og for at udforske det realistiske, praktiske samarbejde omkring infrastrukturbyggeri og energi, blandt andre område«.

Uden kommentarer sagde Xi, at de to ledere »informerede hinanden om deres nuværende prioriteter på den hjemlige og diplomatiske dagsorden, og udvekslede synspunkter om regionale, 'varme' spørgsmål«.

USA's præsident Trump og Kinas præsident Xi under topmødet i Mar-a-Lago.

Xi Jinping talte om Bælt & Vej i Florida under mødet med Donald Trump; gør ophold i Alaska på vejen hjem

*8. april, 2017 – Præsident Xi Jinping sagde i går på Mar-a-Lago, Florida, til præsident Trump, »Kina byder den amerikanske side velkommen til at deltage i et samarbejde inden for rammerne af Bælt & Vej-initiativet«, iflg. en opdatering i *Xinhua*, rapporteret i mange asiatiske aviser, men som knap nok bemærkes i de amerikanske medier. Der var ikke flere detaljer.*

Med en konkret opfølgningsrunde endes de to ledere i en »100 dages« undersøgelse af måder til forbedring af handelen, til gensidig fordel.

Handelspotentialet blev levende vist gennem et ophold, som Xi og hans hustru gjorde i Alaska, en route tilbage til Kina. De blev varmt modtaget af fr. Bill Walker, hvis unge barnebarn gav blomster til madame Peng.

Guvernøren talte om, hvordan Alaska kan give Kina flydende naturgas »til en hel generation«, iflg. lokale medier. Alaska har også rige kulforekomster på Western Slope. Kina er Alaskas største eksportmarked, med fisk som den største råvare.

Alaskas kommissær for Handelsministeriet Chris Hladick var overstrømmende over besøget og udsigterne. »Jeg mener, dette er en særdeles værdifuld lejlighed til at mødes ansigt til ansigt med vores største handelspartner.« Dette er »en chance, der kun kommer én gang i livet«.

Xi og Walker foretog en sightseeingtur i bil. De stoppede op ved Beluga Point, et udsigtspunkt langs hovedvejen med en fantastisk panoramaudsigt over gletsjere og bjerge.

Foto: Den kinesiske præsident Xi Jinpings fly landede i Anchorage, Alaska, fredag, på vejen tilbage til Kina fra sit topmøde med USA's præsident Donald Trump.

POLITISK ORIENTERING den 6. april 2017: Under mødet mellem Trump og Xi Jinping// Giftgas-angreb i Syrien kan sabotere USA-Kina-Rusland-samarbejde

Med formand Tom Gillesberg.

»Det er i dag 6. april, den første dag i et todages møde i Florida ... mellem Donald Trump og Xi Jinping. Der er mange spekulationer om, hvad der skal komme ud af det. Det er meget, meget tidligt i Trumps præsidenttid, at man tager et så stort

møde; det er trods alt mellem verdens to største økonomiske magter. Meget vigtigt møde; det er givet, at begge sider har forberedt sig rigtig godt. Donald Trump er også assisteret af udenrigsminister Tillerson, der jo som bekendt ... skulle have været til NATO-topmøde netop nu, men hvor han på forhånd annoncerede, at han ikke kom til NATO ministertopmødet, fordi han havde vigtigere ting at tage sig til, nemlig dette møde med Kina, og så flyttede man NATO ministertopmødet ... Tillerson var som bekendt for meget kort tid siden i Kina og havde lange diskussioner med Xi Jinping, og i den forbindelse ikke mindre end to gange sagde de magiske ord: USA under Donald Trump ønsker et meget positivt forhold til Kina, baseret på politikken om ingen konfrontation, ingen konflikt, gensidig respekt, og at man altid vil søge efter win-win-løsninger ... «

Lyd:

Hvad der kræves for at opnå sejr

Bemærk venligst: LaRouche PAC vil opdatere dagens lederartikel senere på dagen, midt i det strategiske billede, der hastigt udvikler sig (<https://larouchepac.com>) .

Leder fra LaRouche PAC, 6. april, 2017 – Begivenhederne i dag og i de kommende dage – topmødet mellem præsidenterne Trump og Xi, der finder sted i skrivende stund, efterfulgt af udenrigsminister Tillersons besøg i Moskva om mindre end en uge for at mødes med præsident Putin – inkarnerer det potentielle, som vi har arbejdet for i mange år. Menneskeheden har nu fået mulighed for at gå ind i en ny epoke, der er

fuldstændig ulig noget som helst, der tidligere er set. Den mest strålende, højlyse dag, sammenlignet med det 20. og, foreløbigt, det 21. århundredes mørke.

Det, der nu kræves af os som aldrig før, er, at vi koncentrerer os om vores enestående mål, og udelukker alt andet. Der er så mange derude, der er fast besluttet på at distrahere os – men vi står over for at skulle igennem nogle afgørende momenter, hvor ethvert koncentrationssvigt kunne ødelægge hele vores indsats, næsten omgående.

Vi må nu lære lektien fra dem af os, der med succes har mobiliseret i New Yorks undergrundsbane, gennem togenes øredøvende brøl og hysteriske menneskers skrigeri, fast besluttet på at distrahere og sabotere os. Det er den samme lektie, som udgjordes af det integrerede, præcisionsuddannede team af astronauter og Mission Control på Jorden, der gennemførte den første, bemandede landing på Månen i 1969, med computeralarmerne, der lød, og med brændsel tilbage til blot få sekunder.

Helga Zepp-LaRouche illustrerede præcis denne egenskab i sit interview i går med *Sputnik News*, hvor hun forbløffede sin interviewer.

Midt i tarveligheden og løgnene i dagens *New York Times*, havde Kinas officielle nyhedsagentur *Xinhua* en helsides annonce, der sandsynligvis var avisens eneste, reelle nyhed, under overskriften, »Første Xi-Trump møde af afgørende betydning på enhver måde«. På samme måde skilte Lyndon LaRouches ven Jacques Cheminade sig ud, i forhold til ti andre, mislykkede franske præsidentkandidater, på fransk nationalt Tv i går aftes.

Foto: Præsident Trump og den kinesiske præsident Xi Jinping mødes i Florida, 6. april, 2017.

Helga Zepp-LaRouche interviewes af Sputnik forud for mødet melleml Xi og Trump

... jeg mener, at, siden Kina i 2013 lagde politikken med den Nye Silkevej, eller Bælt & Vej-initiativet, som det nu kaldes, på bordet, og har været i gang med at bygge denne Nye Silkevej, med en idé om, at også USA skulle tilslutte sig den, skulle det slet ikke forbavse mig, hvis noget i denne retning blev diskuteret, til mange store overraskelse.

5. april, 2017 – Dette er et udskrift af et interview, Sputnik førte med Helga Zepp-LaRouche i dag, mht. det forestående topmøde mellem præsidenterne Xi Jinping og Donald Trump:

Spørgsmål: Hvad vil tonen i mødet være?

Helga Zepp-LaRouche: Jeg tror, det vil være venskabeligt. De vestlige medier, der som regel ikke har ret, forsøger at reducere hele dette spørgsmål til en eller anden geopolitisk konflikt, men jeg mener, at begge parter har forberedt dette møde meget grundigt. Jeg mener, at, da udenrigsminister Rex Tillerson i sidste måned var i Beijing for at forberede mødet, sagde han, at de amerikansk-kinesiske relationer under Trump-administrationen ville blive en meget positiv relation, der bygger på nul konfrontation, nul konflikt, gensidig respekt og altid i søgen efter en »win-win«-løsning. Dette var nøjagtig den formulering, som Xi Jinping brugte i 2012, da han opfordrede til opbygningen af en ny type af relationer mellem

store nationer, mellem Kina og USA.

Det blev dengang afvist af præsident Obama. Men det faktum, at Tillerson nu bruger nøjagtig den samme formulering, er et meget positivt signal. Og jeg mener, at, siden Kina i 2013 lagde politikken med den Nye Silkevej, eller Bælt & Vej-initiativet, som det nu kaldes, på bordet, og har været i gang med at bygge denne Nye Silkevej, med en idé om, at også USA skulle tilslutte sig den, skulle det slet ikke forbavse mig, hvis noget i denne retning blev diskuteret, til mange store overraskelse.

SP: Javel. Tidligere har Trump beskyldt Kina for at voldtage den amerikanske økonomi. Han kaldte landet for en valuta-manipulator og truede endda med at gennemføre høj told på kinesisk import; men, når dette er sagt, hvilken reaktion bør vi forvente fra den kinesiske leder? Hvilke standpunkter vil de indtage?

Zepp-LaRouche: Jeg tror ikke, Xi Jinping vil reagere på den tone, som kandidaten Trump havde under sin kampagne. Og jeg tror, hvis de frem på bordet lægger den idé, at Kina ville investere i USA's infrastruktur – Trump har jo selv bebudet behovet for et \$1 billion stort program til genopbygning af den amerikanske infrastruktur. Der var for nylig en konference i Hongkong, hvor kinesiske økonomer skønnede, at det virkelige behov var på \$8 billion. Se, den måde, hvorpå man kan nedbringe underskuddet på handelsbalancen, er, hvis der kommer direkte kinesisk investering i infrastruktur, måske ikke lige med det samme, med indirekte; man kunne måske få en infrastrukturbank, hvor Kina kunne indsætte sine investeringer, eller en lignende løsning.

Men jeg er overbevist om, at de absolut vil komme ud af dette topmøde med resultater, der er til fordel for begge lande.

SP: Det er interessant, at De taler om en positiv løsning på handelsunderskuddet, som De netop nævnte, med Kina, der

muligvis kunne skabe en særlig investeringsbank; men er der noget andet, som Trump kunne gøre for på en eller anden måde at nedbringe dette handelsunderskud? Eller findes der en måde, hvorpå præsident Trump kunne forbedre relationerne mellem landene og forbedre handlen mellem landene?

Zepp-LaRouche: Trump har på det seneste flere gange nævnt, at han ønsker at vende tilbage til det Amerikanske Økonomiske System, som er Alexander Hamiltons, Lincolns og Henry Clays system, og det er i realiteten det system, der gjorde USA stort i kølvandet på Uafhængighedskrigen. Det var et yderst protektionistisk system. Alexander Hamilton skabte USA ved at skabe en Nationalbank, et statsligt kreditsystem, og f.eks. påpegede den tyske økonom Friedrich List forskellen mellem det Amerikanske Økonomiske System og det Britiske Økonomiske System, hvilket vil sige, at det Amerikanske System, som blev skabt af Hamilton, grundlæggende set siger, at den eneste kilde til rigdom er arbejdskraftens kreativitet og produktivitet; i sammenligning med det Britiske System, der siger, at man må opkøbe billigt og sælge dyrt, have kontrol over handelen og holde udgifterne til arbejdskraften så lave som muligt.

Hvis man rent faktisk ser på det, Kina har gjort med det kinesiske økonomiske mirakel i de seneste 30 år, så er det meget tættere på Alexander Hamiltons filosofi, end det ville være på systemet med globalisering og såkaldt »frihandel«. For jeg mener ikke, at det kinesiske frihandelssystem er helt det samme frihandelssystem, som briterne og amerikanerne under Obama- og Bush-administrationerne tænkte på.

Hvis Trump derfor siger, OK, globalisering førte til en outsourcing af produktive jobs, og jeg ønsker at genskabe den amerikanske økonomi, ja, så er det måden, hvorpå handelsunderskuddet nedbringes, for grunden til, at der er et handelsunderskud, er, at mange produkter i løbet af de seneste 16 år under Bush- og Obama-administrationerne i stigende grad blev mindre konkurrencedygtige, som i bilindustrien, f.eks.

Grunden til, at der importeres flere biler fra Japan, Korea og Tyskland, end den anden vej rundt, er, at disse biler er bedre end de amerikanske biler.

Det, som Amerika må gøre, hvad præsident Trump må gøre – og jeg tror, det er, hvad han har til hensigt at gøre – er at genopbygge den amerikanske økonomi på det højeste, produktive niveau. Infrastrukturen er blot forstadiet, men så er der andre områder, som kernefission, men i særdeleshed kernefusionsteknologi, samarbejde om rummet med andre lande, så der er mange områder, hvor man kan foretage 'frøspring' ind i de mest produktive områder af økonomien, og jeg mener, det er, hvad Trump har til hensigt at gøre.

SP: Det er interessant, at De nævner dette, og jeg synes virkelig om, at De nævner dette spørgsmål. Det må vi desværre tage på et andet tidspunkt. Bortset fra disse spørgsmål, vi har diskuteret, er der så andre spørgsmål, som vil komme på bordet mellem den kinesiske leder og USA's præsident?

Zepp-LaRouche: Spørgsmålet om Nordkorea vil selvfølgelig stå højt på dagsordenen i betragtning af Nordkoreas nylige prøveaffyringer af missiler. Men her må man forstå, at Nordkorea ikke gør dette, fordi de planlægger en aggression mod Sydkorea eller Japan, eller USA. De gør dette som en reaktion mod deployeringen af THAAD-missiler, som både Kina og Rusland har sagt, udgør sikkerhedstrusler imod deres egen nationale sikkerhed; og, Nordkorea reagerer på de meget store [militære] øvelser, som omfatter USA, Japan og Sydkorea, og som finder sted i øjeblikket.

Måden at reducere dette på – det ville være mit gæt, at de vil indgå en aftale om at genforeslå sekspartsforhandlingerne, for at forsøge at finde en løsning, eller måske endda fempartsforhandlinger, for at forsøge at gennemarbejde en reel løsning, som kunne tilbydes Nordkorea. Men det er min overbevisning, at den eneste måde, hvorpå denne konflikt kan løses for altid, er at forlænge den Nye Silkevej ind i Korea,

få en forening af Syd- og Nordkorea, og dernæst sammen udvikle, Nordkorea, selvfølgelig med at tage Nordkoreas suverænitet i betragtning; men jeg mener ideen om at overvinde de forfærdelige, økonomiske vanskeligheder og bruge den højtuddannede arbejdskraft, man har i Nordkorea! Folk er ikke klar over, at der faktisk er en højt udviklet arbejdskraft i Nordkorea.

Jeg mener, at den Nye Silkevej / Bælt & Vej-initiativet, selv på kort eller mellemlang sigt, er den ramme, inden for hvilken det nordkoreanske problem kan løses for altid.

SP: OK. Med dette spørgsmål vil jeg gerne takke Dem for at være med os i dag, Helga. Det var en fornøjelse at have Dem her, og jeg ser frem til at have Dem her i fremtiden.

Zepp-LaRouche: OK, mange tak.

Det Nye Paradigme er inden for rækkevidde – men 'perfide Albion delenda est'

Leder fra LaRouche PAC, 5. april, 2017 – Præsident Donald Trump vil torsdag og fredag holde møde med præsident Xi Jinping i Florida, og det er nu blevet meddelt, at udenrigsminister Rex Tillerson vil besøge Moskva i næste uge, 11.-12. april. Aldrig har potentialet for et historisk skifte i civilisationens orden – med en afslutning af imperiegeopolitik og begyndelsen til et nyt paradigme for fred gennem udvikling og hele menneskehedens forædling – været så

stort, som det er i dette historiske øjeblik.

Det bør derfor ikke komme som en overraskelse, at Det britiske Imperium har lanceret desperate forholdsregler, med det formål at trække USA ind i en ny kolonikrig, ligesom de gjorde i tilfældene med Vietnam, Irak, Libyen – og nu Syrien. Hensigten er ikke kun den, at ødelægge endnu en sydvestasiatisk nation, men derimod at forhindre deres tidligere koloni, og nu opkomling, USA i at indgå i et partnerskab med Rusland og Kina og gøre en ende på den fundamentale imperieopdeling af verden i Øst og Vest, og således gøre en ende på den fundamentale forudsætning for Imperium.

Til dette formål skabtes en grusomhed i Syrien i denne uge, med kemiske våben, der blev udløst over byen Khan Sheikhoun, en Idlibprovins, enten af terrorister, eller, som russiske beviser indikerer, af et legitimt, syrisk luftangreb på et al-Qaeda våbenlager, som ved et uheld afslørede og ødelagde en kemisk våbenfabrik, som bruges af al-Qaedas syriske grene, og herved udløste et dødbringende, kemisk stof, der rapporteres at have dræbt dusinvis af mennesker, inklusive børn. Denne analyse af begivenhederne blev over for *EIR* bekræftet af et vidende, amerikansk militært efterretningsnetværk på jorden i Syrien.

Briterne, franskmændene og amerikanerne, desværre, udstedte omgående en resolution i FN's Sikkerhedsråd, som erklærede, at den syriske regering havde det fulde ansvar og krævede en ny række nye krav og sanktioner. Som sædvanlig blev der ikke fremlagt nogen beviser. Man bør erindre sig, at, i 2013, blev skylden for et angreb med kemiske våben på Ghouta, en forstad til Damaskus, der var besat af oprørsstyrker, omgående lagt på præsident Assad og blev af Obama brugt til at forberede et fuldt optrappet angreb for »regimeskifte« mod Syrien, som ville have efterladt Syrien i den samme, ødelagte tilstand som Irak og Libyen, under krigsførende terroristfraktioners kontrol. Udelukkende kun, fordi daværende formand for de amerikanske generalstabschefer, general Martin Dempsey,

intervenerede for at stoppe det, undgik verden endnu en krig, der meget vel kunne have ført til en global krig med Rusland. På samme tid trådte Putin til for at arrangere ødelæggelsen af Syriens kemiske våbenlagre, hvilket blev opnået. Det blev slutteligt demonstreret, af FN's Organisation for Forhindring af Kemiske Våben, at al-Qaeda- og ISIS-styrkerne virkelig har kemiske våben og midlerne til at producere dem, og at de virkelig har brugt dem.

Skulle det lykkes briterne at trække præsident Trump ind i en krig i dag, på trods af Trumps gentagne løfter om, at der ikke kommer flere krige for regimeskifte, og at USA vil arbejde sammen med Rusland om at adressere den faktiske fare – nemlig terrorisme – så hersker der ingen tvivl om, at det hurtigt ville føre til Tredje Verdenskrig, og en termonuklear krig tilligemed.

Under mødet i dag i FN's Sikkerhedsråd nedlagde både Rusland og Kina, denne gang støttet af Bolivia, ikke alene veto mod den sindssyge resolution fra USA/UK/Frankrig, men adresserede direkte den britiske ambassadør til FN som en løgner og en krigsmager. På typisk britisk vis havde ambassadøren, fordi Rusland og Kina havde vedtaget tidligere bestræbelser på at lancere en krig mod Assads Syrien, givet dem skylden for at være årsag til, at disse nye, kemiske angreb havde fundet sted, idet han løj og sagde, at det var indlysende, at denne nye grusomhed blev udført af Assad.

»Deres udtalelser kan ikke tolereres«, sagde den kinesiske ambassadør. »De må holde op med at misbruge FN's Sikkerhedsråd og afholde Dem fra sådanne handlinger.« Den russiske repræsentant anklagede briterne for at »introducere provokationer, hinsides diplomatiske normer. I ønsker, at FN's Sikkerhedsråd skal låne legitimitet til jeres illegitime planer.«

Vil Tony Blairs/George Bush' løgne, der i 2003 lancerede det evige Helvede i Mellemøsten med deres illegale krig mod Irak,

blive gentaget i dag? Vil det enorme potentiale for fred og udvikling gennem globalt samarbejde med den Nye Silkevej blive dræbt af endnu en britisk grusomhed, med amerikansk dobbeltspil i »perfide Albions« ondskab?[1]

Vi står ved et afgørende vendepunkt i historien. Det er præcist alle bevidste menneskers vilje til at handle i dette beslutningens øjeblik, som vil afgøre, om vi får krig eller fred, ødelæggelse eller udvikling, civilisation eller en ny Mørk Tidsalder.

Foto: Syriens præsident Assad møder Ruslands præsident Putin i Moskva, oktober, 2015. (Photo: Kremlin.ru)

[1] 'perfide (troløs; ondskabsfuld) Albion (England) bør ødelægges'. (overskriften)

Vil præsident Trump gå med i den Nye Silkevej?

Leder fra LaRouche PAC, 4. april, 2017 – Civilisationens skæbne kunne meget vel blive afgjort i denne uge, med præsident Trump, der står fast imod den »farvede revolution«, der føres imod USA fra Det britiske Imperiums og deres håndlangere i den mislykkede Obama-administrations side, og som samtidig er i færd med at forberede et historisk topmøde med den kinesiske præsident Xi Jinping, hvor han officielt kunne, og må, tilslutte sig den Nye Silkevej.

Den britiske imperieopdeling af verden i krigsførende blokke – af hvilke ingen er vigtigere for deres modbydelige Imperiums

overlevelse end »Øst vs. Vest« – ville kollapse under et Trump-partnerskab med Kina for at samarbejde om udviklingen af verdens nationer gennem Kinas Ét Bælt, én Vej, og gennem et partnerskab med Rusland for at overvinde terroristsvøben, en skabelse af London og deres saudiske monarkiske allierede.

I kølvandet på terrorbombningen af en Metrostation i Skt. Petersborg i mandags, ringede Trump til præsident Vladimir Putin og tilbød »den amerikanske regerings fulde støtte til responsen på angrebet, og med at bringe de ansvarlige til retsligt ansvar«, iflg. Det Hvide Hus. »Både præsident Trump og præsident Putin var enige i, at terrorisme må endegyldigt og hurtigt besejres«, lød udskriften.

Torsdag og fredag vil præsidenten mødes med Xi Jinping på sin ejendom i Florida. Det rapporteres, at begge parter har planlagt topmødet omhyggeligt – begge parter ønsker et succesrigt møde, og begge parter har til hensigt at gøre en ende på den geopolitiske nulsums-fremgangsmåde over for globalt diplomati og erstatte det med win-win-samarbejde for at adressere menneskehedens fælles mål. Som udenrigsminister Rex Tillerson under sit besøg i sidste måned for at arrangere denne uges topmøde sagde til kineserne, så ville de amerikansk-kinesiske relationer under Trump-administrationen blive »en meget positiv relation, der bygger på nul konfrontation, nul konflikt, gensidig respekt og altid i søgen efter win-win-løsninger«. Dette reflekterede direkte Xi Jinpings opfordring fra 2012 til at opbygge »en ny slags relationer mellem store lande« mellem Kina og USA, baseret på »nul konflikt, nul konfrontation, gensidig respekt og win-win-samarbejde«, et forslag, der blev blankt afvist af præsident Obama, som i stedet gik frem med forberedelser til en militær konfrontation med Kina.

Bestræbelserne fra briternes/Obamas/mediernes side på at give Rusland skylden for Hillary Clintons fejlslagne valgkampagne, og på at anklage Trump for at være et godtroende fjols for russerne, bliver i stigende grad latterliggjort, alt imens

Obamas og hans korrupte efterretningsteams forbrydelser ikke længere kan skjules. Den tidligere viceredirektør for USA's Centralkommandos Efterretningstjeneste, oberst James Waurishuk, sagde, i sin respons til afsløringen af Obamas nationale sikkerhedsrådgiver, Susan Rices rolle i at bruge efterretningssamfundet til at udspionere Trump-kampagnen: »Vi står og ser på en potentiel, forfatningsmæssig krise ud fra standpunktet om, at vi brugte en ekstremt stærk kapacitet, der er tiltænkt at bruges til at sikre og beskytte landet, og vi brugte det til politiske formål, på vegne af den siddende præsident. Det skaber en ny præcedens.«

Trump adresserede også Byggesektorens Fagforenings kongresmedlemmers konference i Washington, D.C., i dag, og inspirerede dem til at tage ansvar for de »engang så fremgangsrike byer, der nu skæmmes af tomme parceller, og engang så fremgangsrike industribyer, der nu ligger hen som rustbyer og er i totalt forfald«. Han fortsatte: »Jeg har her for mig i dag, her i denne sal, de mænd og kvinder, der, hvis de får muligheden, kan transformere disse lokalsamfund. I er borgere, der kan genopbygge vores byer, genoplive vores industrier og forny vort elskede land, og jeg ved, I ikke vil helme, før jobbet er gjort.«

Det britiske Imperium er i færd med at brase sammen, men, med en følelse af total desperation, udsender de deres styrker for at bekæmpe Amerikas Forenede Stater, for at bevare deres »del og hersk«-magt over verden på vegne af deres bankerotte finansimperium. Hvis USA, Kina og Rusland sluttede sig sammen, på vegne af hele menneskeheden, ville det betyde enden på Imperiet, måske for altid.

De ideer, der i løbet af de seneste halvtreds år er blevet introduceret og udbredt af den bevægelse, som Lyndon LaRouche har grundlagt – for fred gennem udvikling, for en genoprettelse af det Amerikanske System for en kreditinvesteringsøkonomi, for en ende på den kulturelle sump med »sex, narko, rock and roll« til fordel for en ny

renæssance for klassisk kultur og videnskab – er nu meget tæt på at realiseres. Vi kan ikke svigte historien på dette storståede tidspunkt.

Foto: Præsident Trump taler for den Nationale Byggesektors Fagforeningskonference i Washington, 4. april, 2017.

Benjamin Franklin: Elev og tilhænger af Kina og konfucianisme

4. april, 2017 – I anledning af 300-året for Benjamin Franklins fødsel (1706-1790), udgav professor Dave Wang fra St. Johns Universitet en undersøgelse af Franklins vidtgående studier af kinesisk filosofi og teknologi. I hans indledning lyder det, at »Franklins bestræbelser på at inddrage positive elementer fra kinesisk civilisation i udviklingen med at opbygge en amerikansk civilisation havde stor indflydelse i Franklins bidrag til dannelsen af amerikansk civilisation. Hans livslange korrespondance og diverse efterladte papirer viser, at han var indtaget i og forbløffet over kinesisk kultur. Han udforskede stort set ethvert aspekt af kinesisk civilisation, lige fra det spirituelle til det materielle. Han mente, at Kina var den ældste, og, ud fra lang erfaring, den viseste blandt nationer.«

Her følger nogle citater af Franklin, fra Wangs undersøgelse:

- * »Da han [Konfucius] så sit land nedsunket i fordærvt, og

at ondskab af enhver art triumferede, arbejdede han først hårdt på standspersoner; og, efter at han gennem sin doktrin havde vundet dem for dydens sag, fulgte almenheden ham i stort tal. Metoden har en vidunderlig indflydelse på menneskeheden.«

* »Dette er, hvad Konfucius forelagde for prinserne, for at instruere dem i, hvordan de skulle rette og afpudse først deres egen fornuft, og dernæst fornuften og personligheden hos alle deres undersåtter. Men for at skabe en større virkning, efter gradvist at være nedsteget fra hele imperiets vise adfærd og til forstandens fuldkommengørelse, stiger han, med de samme, gradvise trin, atter op fra den oplyste forstand og til hele imperiets lykkelige tilstand.«

Franklins studier af kinesisk teknologi omfattede:

- * silkeindustrien, som han promoverede i Philadelphia efter omhyggelige studier af de kinesiske metoder, inklusive nødvendigheden af omhyggeligt at beskære morbærtrærne, som silkeormene spiser;
- * den praksis at opdele store skibes last i separate kamre gennem skillevægge, der var omhyggeligt tætnede;
- * metoden med at opvarme huse gennem fliser, der blev opvarmet nedefra.

Se også: Specialartikel af EIR's Mike Billington, ekspert i kinesisk konfuciansk filosofi:

»Xi Jinpings Nye Silkevej: En genoplivelse af konfuciansk kultur«

Dave Wangs artikel: <http://www.resetdoc.org/story/00000000503>

Foto: Kinesisk nytår, Benjamin Franklin og Konfucius.

Hvis Trump og Xi genlancerer det Amerikanske System, bliver Londons finansimperium knust

Leder fra LaRouche PAC, 3. april, 2017 – Hvorfor har Londonavisen *Financial Times* lanceret så fjendtlig en provokation i sit 'interview' af præsident Trump – hvor de insisterer, at det centrale spørgsmål under hans topmøde med Kinas præsident bliver krigstrusler mod Nordkorea?

Hvilke muligheder i dette topmøde er det, City of London så rasende ønsker at afspore?

Dette topmøde 6.-7. april i Mar-a-Lago har potentialet til at genantænde gnisten til netop det 'Amerikanske System', som motor for økonomisk fremskridt i USA, som Trump så lidenskabeligt har påkaldt i sine seneste taler. Med fokus på handel har præsident Trump brug for den substans og form for investering i genoplivelsen af varefremstilling, landbrug og produktiv beskæftigelse i Amerika – og de billioner i infrastrukturinvesteringer, han har sagt, må foretages. Dette kan præsident Xi tilbyde, og mange eksperter i Kina mener, han vil tilbyde det, hvis topmødet ikke bliver saboteret.

Kina og de andre BRIKS-nationer har brug for, at de store magter USA og Tyskland samarbejder med Bælt & Vej-initiativet (»Nye Silkevej«) med store infrastrukturprojekter og landbroer. Og de har frem for alt brug for at bringe denne »win-win« økonomiske genopbygning ind i de sydvestasiatiske og afrikanske områder, der er ødelagt af de endeløse krige, påført dem af Tony Blair, George W. Bush og Barack Obama.

Sammen med Ruslands præsident Putin har de brug for hjælp til at udrydde terrorisme og stabilisere Sydvestasien.

Dette er den førende, økonomiske dynamik i dag. Præsident Xi vil sandsynligvis give præsident Trump en personlig invitation til at deltage i det internationale Forum for Bælt & Vej-initiativet i Beijing, den 14.-15. maj. Hvis topmødet på Mar-a-Lago bliver en succes, vil et nyt paradigme for økonomisk og videnskabeligt fremskridt, og for fred blandt nationer, tage et spring fremad.

Som den kinesisk-amerikanske leder George Koo i dag påpeger i *Asia Times*, så bygger Kinas førende jernbaneproducent allerede i dag nye broer i Amerika, under budgettet og foran tidsplanen, og de køber amerikansk. De har vundet priser for deres byggeri af en bro i New York City ved navn Alexander Hamilton – grundlæggeren af det »Amerikanske System«, som Trump ønsker at genoplive.

London forfølger naturligvis sine egne handelsfordele med Kinas hastigt voksende økonomi; men *Financial Times* gjorde det klart, at London ønsker at se det amerikansk-kinesiske topmøde gå ned i flammerne af krig over Nordkorea, handelskrig, eller begge dele. Det var ligeledes britisk efterretning, der var ophavsmænd til den eskalerende kampagne à la McCarthy-isme, for at skandalisere og ødelægge Trump-administrationen over en hvilken som helst kontakt med Putins Rusland.

Lyndon LaRouches bevægelse i USA, og Schiller Institutet, har i årtier ført en kampagne for en tilbagevenden til det »Amerikanske Økonomiske System«, og er blevet angrebet og retsforfulgt af den samme »deep state«, bestående af briterne, NATO og USA, der nu jager Trump – i visse tilfælde af denne magts selv samme agenter. Det Amerikanske System er LaRouches Fire Love for at redde nationen: Glass-Steagall, statslig kredit, moderne infrastruktur i stor skala, genoplivelse af rumforskning og fusionsteknologi.

En appel, der promoverer disse Fire Love over for præsident Trump, samler nu tusinder af underskrifter på larouchepac.com sitet.

Xi-Trump-topmødet vil, hvis det bliver en succes, være et skridt på denne vej.

Foto: Præsident Donald Trump vil være vært for Kinas præsident Xi Jinping i Florida, 6. april, 2017.

**RADIO SCHILLER 3. april,
2017:**

**Vinder Trump eller
efterretningsstjenesterne?
Vil Trump alliere sig med
Kinas opbygningspolitik?**

Politisk briefing ved formand Tom Gillesberg.

https://soundcloud.com/si_dk/vinder-trump-eller-efterretningsstjenesterne-vil-trump-alliere-sig-med-kinas-opbygningspolitik

---

»Krafft Ehrickes vision for menneskehedens fremtid« Helga Zepp-LaRouches tale på Schiller Institutets konference i München, Tyskland, den 25. marts, 2017

Jeg er også sikker på, at, hvis Krafft Ehricke havde været her i dag, eller havde levet i vor tid, så ville han have været utrolig optimistisk med hensyn til, at hans vision, som i hans levetid ofte blev bekæmpet – ikke kun hans livs vision, men fortsættelsen af rumfart i det hele taget mødte utrolig meget opposition og modarbejdelse – at han ville erkende, at vi i dag virkelig har den strategiske konstellation, som bringer realiseringen af hans vision inden for rækkevidde. Det er allerede, i forbindelse med en tale om det kinesiske rumfartsprogram, blevet sagt, at »frøspringet« nu virkelig kommer, for kineserne har en vision om at udvinde helium-3 på Månen bagside til den fremtidige fusionsøkonomi på Jorden. Det bliver endda også diskuteret af ESA, men jeg mener, at Kina på verdensplan uddanner flest forskere og videnskabsfolk inden for rumfart, og derfor er jeg optimistisk over, at denne »leap-frogging«, altså frøspring, vil fortsætte.

[Download \(PDF, Unknown\)](#)

Overvind staten i staten for at sikre det nye paradigme. LaRouche PAC Internationale Webcast, 31. marts, 2017; Leder

Aftenens udsendelse falder i to dele. Første del handler om det, der kaldes Trumpgate; eller ideen om, at Vladimir Putin ikke alene satte Trump ved magten, men rent faktisk styrer Trump-administrationen og bestemmer politikken. Vi havde tidligere på dagen et interview med pensionerede CIA-analytiker Ray McGovern, som har arbejdet for CIA i mange årtier og er en af medstifterne af VIPS (Veteran Intelligence Professionals for Sanity). Lad os starte med det første klip fra interviewet med Ray McGovern:

Jason Ross: Godaften. Med mig i studiet i dag er chef for EIR's Washington-afdeling, Bill Jones.

Aftenens udsendelse falder i to dele. Første del handler om det, der kaldes Trumpgate; eller ideen om, at Vladimir Putin ikke alene satte Trump ved magten, men rent faktisk styrer Trump-administrationen og bestemmer politikken. Vi havde tidligere på dagen et interview med pensionerede CIA-analytiker Ray McGovern, som har arbejdet for CIA i mange årtier og er en af medstifterne af VIPS (Veteran Intelligence Professionals for Sanity). Lad os starte med det første klip fra interviewet med Ray McGovern:

Udskrift af webcast, engelsk:

DEFEAT THE DEEP STATE TO ENSURE THE NEW PARADIGM!

JASON ROSS: Hello. It is March 31, 2017; and you're joining us for the weekly Friday LaRouche PAC webcast. My name is Jason Ross, and I'm joined in the studio today by {EIR}'s Washington DC Bureau Chief Bill Jones. We're going to have two main parts to the discussion tonight. The first aspect we're going to be dealing with is what's called Trumpgate; or the idea that Vladimir Putin not only put Trump in power, but is actually running the Trump administration and setting policy. To discuss that with us, we had an interview earlier today with retired CIA analyst Ray McGovern; who worked in the CIA for multiple decades and is one of the co-founders of VIPS (Veteran Intelligence Professionals for Sanity). So, let's go ahead and get the first clip from the interview with Ray McGovern.

ROSS : First off, setting the stage, ever since Trump was elected, and especially since his inauguration, there has been a growing chorus of claims about Vladimir Putin putting Trump in office by directing the election; and of even directing Trump's policy. That, in effect, Vladimir Putin is running the United States government. So, first off, is this true?

RAY MCGOVERN: Well, if it is, then I don't know anything about Russia or the Soviet Union. I was counting up the years

that I've been immersed in Russian studies; it goes back 59 years

when I decided to major in Russian, got my graduate degree in Russian. Taught Russian; was the head of the Soviet foreign policy branch at the CIA; briefed Presidents on Gorbachev. I like to think I learned something about how Russian leaders look

at the world. When I heard this meme going around that Vladimir

Putin clearly preferred Donald Trump, my notion was, well, here's

Vladimir Putin sitting with his advisors, and he's saying "That

Trump fellow; he's not only unpredictable, but he's proud of it.

He brags about it, and he lashes out strongly at every slight; whether it's real or imagined. This is just the guy I want to have his finger on the nuclear codes across the ocean." It boggles the mind that Vladimir Putin would have had any preference for Donald Trump. That's aside from the fact that everyone – and that would include Vladimir Putin, unless he's clairvoyant – knew that Hillary was going to win.

So, just to pursue this thing very briefly, if the major

premise is that Vladimir Putin and the terrible Russians wanted

Trump to win; then you have a syllogism. Therefore, they tried

to help him; therefore, they did all kinds of But if you don't

accept that major premise, the whole syllogism falls apart; and I

don't accept that major premise. Putin said it himself: "I don't have a preference." And I didn't have any preference; I happened to be in Germany during the election, in Berlin. It was

exciting, because the German anchors didn't know what to say,

to make of it; and my German friends were saying "We have a German expression here; the choice between Trump and Hillary Clinton is eine wahl zwischen Pest und Cholera." That means it's a choice between plague and cholera. I said, "You know, I kind of agree." That's why I not only voted for Jill Stein; but was proud to – on the environment, on all the major issues, she had it right. The others did not. That's the way I looked at it. I kind of think that's the way Putin looked at it; and when he said "I don't have any preference," he probably meant he didn't have any preference. So, that syllogism falls down.

Now, just pursue that one little bit here. Everyone expected Hillary to win; everyone. We're talking Summer; we're talking Fall as Trump disgraced himself in one manner or another. He could never win, right? And nobody thought that Hillary was such a flawed candidate that nobody trusted her; that she might lose. So, you hear what I'm saying? "Well, it looks like Hillary is going to win. Looks pretty sure she's going to win. So, why not hack into her mechanism there in the Democratic National Committee? If I get caught, well she may be angry with me, but what's to lose?" I don't think so. Putin is a very cautious fellow. If he thought Hillary was going to win, like the rest of us did, the last thing he would want to do is hack into their DNC apparatus and be caught; because he would likely be caught. And have an additional grievance for Hillary to

advertise against him. So, it falls down on logic alone.

Now, luckily, you mentioned Veteran Intelligence Professionals for Sanity. We are the beneficiary of a membership

whose expertise in intelligence matters just won't quit. This includes four former high officials in the National Security Agency – retired; one of whom devised all of these collection systems that NSA is still using. His name is Bill Binney. He and I are very close. He writes for us; and he helps me write things. What he has said from the outset – and this is five months ago – is that this could not be a hack; it had to be a leak. And for your listeners or your viewers, a hack goes over

the network.

ROSS: You're speaking of the DNC?

MCGOVERN: Yeah, I'm talking about the Russians – thanks

for interrupting; the Russians are accused, of course, of hacking

into the Democratic National Committee emails and they're also accused of surfacing the Podesta emails. Bill says, "Look, I know this network; I created pretty much the bones of it. And,

I'm free to talk about it. Why? Here are the slides that Ed Snowden brought out; here are the trace points, the trace mechanism. And there are hundreds in the network. So, everything that goes across the network, Ray, and I know this is

hard for you to believe, and you're looking at me real strange,

but {everything}. You know where it starts and you know where it

ends up; everything." So, if this was a hack, NSA would know about it. NSA does not know about it. As a matter of fact, the

CIA and the FBI said "We have high confidence that the Russians did this." The NSA, which is the only real agency that has the capability to trace this, said "We only have moderate confidence." In the Army, we called that the SWAG factor – it's a Scientific Wild-Assed Guess. So, NSA doesn't have the information. If they had the information, I'm pretty sure they would release it; because this is not rocket science. Everybody knows how these things work, particularly since Ed Snowden revealed the whole kit and caboodle.

ROSS [live]: This is part of the interview; the entirety of which will be available on the website coming soon. It was an hour-long discussion with Ray McGovern. Just to follow up on that, or continue, the British origin of the attacks on Trump were seen in the dossier that was compiled by former MI-6 operative Christopher Steele; who put together the large dossier of supposedly compromising material on Donald Trump that was first published in its entirety on Buzzfeed, but which had been spoken of in anonymous sort of way by press outlets before that. The incredible assault on Trump here, this doesn't represent a Democrat versus Republican type of conflict; what this represents is whether we're going to have the elected government. Donald Trump is the elected President of the United States; he was elected. He won the election; he was elected. Whether we're going to have an elected government run the United States, or whether the Deep State – the intelligence agencies in the United

States and in Britain, very significantly – are going to have their way in determining what our policy will be. Specifically in seeing the Trump openness in resetting the relationship with Russia, with an openness towards China and with an increasing adoption of the American System outlook, this is not the type of policy orientation that this Deep State apparatus; hence, the attacks.

Ray McGovern and Bill Binney co-authored an article three

days ago, called "The Surveillance State Behind Russia-gate".

I

just wanted to read a very short part of this. They write:

"Although many details are still hazy because of secrecy

and further befogged by politics it appears House Intelligence

Committee Chairman Devin Nunes was informed last week about invasive electronic surveillance of senior U.S. government officials and, in turn, passed that information onto President Trump.

"This news presents Trump with an unwelcome but unavoidable

choice: Confront those who have kept him in the dark about such

rogue activities or live fearfully in their shadow.

"What President Trump decides will largely determine the

freedom of action he enjoys as president on many key security and

other issues. But even more so," write Ray McGovern and Bill Binney, "his choice may decide whether there is a future for this constitutional republic."

Very strong words. In the past month, on March 4th,

we saw

Trump's announcement that he was surveilled by the outgoing Obama

administration; he used the word "wiretap" at times, for which he

was attacked for his choice of language. But the statement still

stands about surveillance. On March 20th, FBI Director Comey testified that he was investigating the Trump administration; guess he didn't have any time to investigate the Saudis. Just today, WikiLeaks came out with a report in which they released the latest section of what they are calling "Vault 7"; which is a

collection of material from the CIA – documentation and source code. What this latest release showed was "Project Marble", as

the CIA called it; which revealed a program that they had to obfuscate their own creation of cyber weaponry of malware and other types of attacks, and the ability to easily attribute such

attacks to other state actors. Including the ability to – while

making it look as though an attack came from Russia, also include

a seeming cover-up of Russian tracks; so that a security researcher might feel that they had stumbled across a clue by finding Russian language comments in this cyber attack weapon, when really it had been planted from the beginning. This of course raises the question of attribution at all, and in particular about the DNC hacks. The FBI never investigated the

DNC computers; and all the complaints about Russian involvement

and Russian malware came from CrowdStrike, an independent firm.

Which, if it's up against the CIA and a colossal program to be able to obfuscate the actual origin of internet attacks, makes

it

very unlikely; in addition to, as Ray McGovern said, all signs point to this and the Podesta emails being leaks rather than hacks anyway.

So, let's hear our second clip that we have for the program from Ray McGovern.

MCGOVERN : I think Nunes wants to do the right thing. Whether he'll succeed or not is anybody's guess. All I can say is, he's up against formidable opponents; witness what the ranking member or minority leader of the Senate, Chuck Schumer, has said outright to Rachel Maddow.

ROSS : Yeah. It puts the ranking and ranking.

MCGOVERN: Yeah, you got it!

ROSS: I think this story or picture that you've painted really gives us something that we need to do; because if this is to be fought out only among institutional layers, it's a tough fight. It's something where if people are aware, as we're able to make known to the population more generally that this is a fight; that this isn't about Democrats versus Republicans. This is really much more about Deep State versus the potential of elected government to determine our course. The threats of say, blackmail via the FBI or other intelligence agencies, the dossiers that no doubt exist on these elected officials; that stands as a threat if people aren't aware of that being the MO [modus operandi-ed.]. I think people are more familiar with the way the FBI targetted Martin Luther King; urged him on more

than
one occasion to commit suicide to prevent these kinds of
documents from getting out. I think it really means that
there's
something for all of us to do in terms of making sure that
this
is known; making sure that the terms of the fight are known,
to
make it possible to win this one.

MCGOVERN: Exactly; and those were wiretaps, back in
the
late '50s, early '60s, those were real wiretaps. You're quite
right; that was heinous. Now, I asked Colleen Rowley, who's
as I
say, the expertise we have available to us at Veteran
Intelligence Professionals for Sanity won't quit. Colleen was
the counsel of the Minneapolis division of the FBI; she was
the
one who wrote memos to the Director saying this is how we
screwed
up on 9/11. She's got guts that won't quit as well. I said,
"Colleen, Robert Kennedy – my God! Robert Kennedy, Attorney
General, allowing, authorizing the FBI to try to persuade Dr.
King to commit suicide? How do you figure that, Colleen?"
And
she said, "Ray, wiretapping; J Edgar Hoover. Bobby Kennedy
would
know that J Edgar Hoover has lots of information on all those
pretty girls that he and Jack used to invite to the White
House
pool and all of that stuff." She's imagining this; but the
reality is, Robert Kennedy would know that J Edgar Hoover
would
have lots of material to blackmail not only him, but his big
brother.

That's big; and that's why when all this came out in

the mid

'70s, they created these laws and created these Oversight Committees, which for a while, did their job. Now, they're hopelessly unable, unwilling; they don't want to know this stuff,

and they don't know it for that matter. The intelligence officials say "They don't want to know this, so why should we tell them?" As for citizens, I would emphasize that this whole

business when Edward Snowden came out with his revelations in June of 2013, what happened? Well, people say, "Well, isn't this

interesting? Everything, they intercept everything! Emails, telephone calls, wow! Luckily, I have nothing to hide." So, we

asked someone from the Stasi – Stasi is the old East German secret service; and if people have seen "Das Leben Der Anderen"

– "The Lives of Others" – an Academy Award film about East Germany and the Stasi. The Stasi was their KGB. You get a picture of what they did. Wolfgang Schmidt – his real name by the way – a Stasi colonel, is interviewed. One of the Americans

sits down and asks, "Wolfgang, what do you think about people in

America when we say 'We have nothing to hide'?" Schmidt says, "This is incredibly naïve. Everyone has something to hide. You

don't get to decide what they get on you. The only way to prevent it from being against you, is to prevent it from being collected in the first place." Beautiful, you know? If they collect it, they can use it. They don't read it all; they don't

listen to it all. But they put it into these little files – they're not files, but they're ...

So, yeah, {all of us}. What Edward Snowden said about "turnkey tyranny." If you have these kinds of private

information
about {everyone} including the President and Michael Flynn and
all his associates, back in October-November-December; well,
you
have the ability, if not to win the election, then to at least
to
destroy or make these folks seem beholden to the {Russians},
of
all places, and disarm the attempts that Trump wants to make,
vis-à-vis Russia.

Now, I would have to tell you, that I am against
everything
Trump stands for, internally. I think he's not only
unqualified
to be President, but all his instincts are terrible. Okay, so
put
that on the record. I think I already said I voted for Jill
Stein. That said, even a broken clock is right how many times
a
day?

ROSS: Twice a day.

MCGOVERN: Yeah. He's right about Russia. If he were to
say
to Vladimir Putin, "Look, I don't think we need to put more
troops in the Baltic states or Poland; so why don't I pull out
those troops, and you pull out the troops on the other side?
It's
a deal?" I'm morally certain Putin would say, "It's a deal!"
Now,
what would that mean? That would mean what Pope Francis, to
his
credit, called "the blood-drenched arms traders" would lose
out,
big time. Peace: bad for business. Tension: very good for
business. So, there's a lot at stake among very, very powerful

people; and if Trump can make this stick – this is not a puny, incidental issue, it's a transcendental one.

I was more afraid that Hillary would bring us to a nuclear confrontation than Trump. I didn't like Trump on the environment, because I have nine grand-children. Don't Senators and Congressmen have grand-children? Don't they give – So, for me it was a choice between pest and cholera. But, here we have a possibility for a new what the Germans call {ostpolitik} – a new policy, looking to the east. Take my word for it; I've looked at what the Russians have done. I've looked at heyday of the relationship of the United States and Russia, which goes back to October of 2013 when Putin pulled Obama's chestnuts out of the fire by persuading the Syrians to destroy or (have destroyed) all their chemical weapons {on U.S. ships}. Okay? Nobody knows about that but the United States.

But the neo-cons, the people who want to create a {bad} atmosphere in relations between the United States and Russia – they know about it. It only took them six months to mount a coup on Russia's doorstep in Kiev, Ukraine. And that's where all this trouble started: Russians accused of invading Ukraine – not true; of invading Crimea – not true. All that stuff was artificially pumped up. It's just as easily tssuuuuu, deflated. And Trump, if he's willing to do that, well, that would be a biggie.

So, being right two times a day is better than never being right.

ROSS [laughing]: Well put.

MCGOVERN: I think.

ROSS: Great! Thanks very much, Ray. Thanks.

MCGOVERN: You're most welcome. Thanks for asking. It's very rare that I get a chance to review what I observe. LaRouche PAC

Friday Webcast, March 31, 2017

ROSS: To fill in one thing on that, regarding Sen. Schumer:

in January, Schumer was on the Rachel Maddow Show, and he said he thought Trump was "really dumb" for taking on the intelligence agencies, because "they've got six ways from Sunday to get back

at you." Schumer was saying, "Don't get on the bad side of the intelligence agencies, or they're going to make you pay for it."

A very direct and cowardly and craven admission that there is a

power in government besides the elected government. Just a disgusting thing to say.

Let's shift now to our other topic, which is where we {can}

go in the United States, once we throw off the yoke of this opposition to collaboration in the world. The promise that we see, for example, in the upcoming meeting taking place April 6-7

next week at Mar-a-Lago with President Xi Jinping of China and President Trump. Bill, what's the import of this meeting happening? Where could we go if this shakes out well?

BILL JONES: It's a very significant meeting. It is a watershed meeting in a variety of ways. First of all, the two

major countries in the world – China and the United States – getting together in this way at the highest level, is, of course, something that affects the entire world. But it's important, especially now, because you have a new administration, with a new policy, with a new direction, trying to revive the U.S. economy, trying to bring back a lot of the economic growth that has been lost over the last few decades. The question for the Chinese, is what is that policy, what effect does it have on us, and how do we fit in? It's going to be a meeting that doesn't lead to any specific what they call "deliverables." You're not going to have communiqus saying we're going to do this, we're going to do that, coming out of the meeting.

The Trump administration is still getting itself organized. Many of the issues, including the issues that are matters of controversy between China and the United States, have not been worked out, because the people are not in place in the departments at this point. Those include the South China Sea, the Korean nuclear question, the trade issue – which is very important, of course, for the Trump administration. These things still have to be worked out. They will be discussed. In fact, they will, probably, have at the top of the agenda, of going through them one by one, to determine this is where we stand, where do you stand? – to try to get an understanding of where the two sides lie on issues that to some extent separate them.

The importance of the meeting, if it is successful – and I think it will be successful; it's happening at a very early

stage

in the administration. It's not so often that a summit of this nature will be held – what is it? – two-three months from the inauguration of the President. Both sides agreed that they wanted

to have this. Both of them felt that there was a necessity of getting together at the highest level in order to really get to

know where the two stand, and really getting to know each other

in a very different sense. They've had communication from the get-go. There were two phone calls. There were a number of letters that went back and forth; so they're not strangers to each other. But it's that time of {meeting}, where they can talk

one-on-one, or with people that they decide to have with them at

any particular point. Probably will be a one-on-one meeting with

interpreters at some point. They will get to learn the mind of the other person.

This is extremely important because during the course of the

election, as is often the case, many things are said which don't

necessary don't reflect anything on policy. We've had the uncertainties about the Taiwan issue. At one point it was unclear

for the Chinese if the One-China policy was still going to be followed by the Trump administration. And certain things that were tweeted or said in the spur of the moment were taken seriously by Beijing; and so there was a lot of uncertainty and a

certain amount of trepidation. Most of that has been cleared up.

The One-China policy stands fast. This, President Trump has made

clear.

More importantly, on the lower level of high-level meetings

between Secretary of State Tillerson and his counterpart, Foreign

Minister Wang Yi, he did something that no other official has ever done. He reiterated what has been the explicit Chinese position with regard to the China-America relationship. He said,

"No conflict, no confrontation, mutual respect, and win-win cooperation." He's taken a lot of heat for doing that, because that has not been what the United States has said; it's what the

Chinese have said and indicated this is what they want. By saying

it, Tillerson indicated that the United States was on board these

basic policies.

On the basis of that, they are able to have their meeting. I

think it will be a good meeting, because President Trump is a very good host. He has shown that in a lot of the summits that he's had. President Xi is also – although these are two very different personalities – they're both really "people persons."

They know how to talk to people in all categories of life.

President Xi is really unique in one sense among many Chinese leaders, some of whom are much stiffer, because he {does} go to

the people; he {does} know them; he {has} worked amongst them. President Trump, although he was an industrialist, a very wealthy

man, he could go onto the work sites, he could talk to the people

down there, he could get a feeling for what they were all about.

I think these characteristics will allow them to

establish a rapport, perhaps even a warm relationship, in understanding each other. That is extremely important because as we move into the administration, as policy takes place, a lot of these difficult issues, like the issue of trade, will be coming up. President Trump, of course, was very explicit on that in his campaign. He wants to have fair trade; he's not a "free-trader," letting the market decide. He has made references to the American System of Henry Clay. He probably will move to tariffs on certain products, in order to create a basis for industrial production in those areas where the United States has lost jobs to low-wage producers. It's a new element that the Chinese also have to take into consideration.

And, of course, it seems to me that if there is this understanding, and President Trump wants to move forward on maybe being less open in terms of trade on certain products, there is a possibility of giving the Chinese added capabilities, because they may lose some of the market on certain trade, but they can, for instance, have a larger market in terms of investment in infrastructure. President Trump also has committed to \$1 trillion in infrastructure in the United States, to rebuild the roads, rebuild the highways, rebuild the cities, and the infrastructure. \$1 trillion. He is not going to get that from industry; industry is not generally interested in waiting 10 years to get a

payback
on investment that they make. Unfortunately, the United States
no longer has the types of institutions that could finance
this.
That may change; if Trump goes with the American System, maybe
he
will move in the direction that Lyndon LaRouche has indicated
in
his four points, by setting up an infrastructure bank or a
development bank like the Hamiltonian bank; like the First
Bank
of the United States, to finance this. But, in that case, you
have China also with a lot of capital that they could invest
and
{would like to invest} in the United States; which could
assist
President Trump in his attempt to rebuild infrastructure.

This came up in a meeting today at CSIS; I raised that
type
of a trade-off, and the people generally were positive to this
notion. If some kind of infrastructure bank or a group or
fund
in which the Chinese could go and invest, were set up; this
would
be a possibility for them investing in the United States.
There
are many difficulties with that, but it may also be something
that the Chinese are interested in. In fact, the question of
taking much of their capital, which has hitherto been invested
in
Treasury bills, and putting that into a fund for
infrastructural
investment has been mooted both privately and in public in the
media in China. So, there may be a possibility that the
Chinese
leader coming here, will also have something to offer; may

make a proposal of this nature, which would then set the stage for moving further.

So, I think this is an important meeting, because it will really provide the basis for economic development; and the Chinese are in the forefront of this economic development. Not simply by having become a major – in fact, the second major – economic power in the world; but through their Belt and Road Initiative, they have then offered this type of development to the other countries of the world – especially in the developing sector. All countries are invited to this; including the United States. So, if you have some kind of an agreement in regard to these issues on infrastructure, trade, the United States can then become a part of the Silk Road here in the United States itself.

ROSS: Bill, could you tell us more about what lessons we could learn from China on financing? China has been putting a tremendous amount of money into infrastructure. They have a wonderful high-speed rail network, the most extensive in the world; which is going to be doubled within a decade or so in terms of its extent. You had mentioned something about the opportunity to invest Treasury bonds in something more productive. What can we learn? How are they doing this? What can we do here?

JONES: Well, obviously, what the Chinese are doing is what the United States used to do. You go back to the FDR period,

and

you will see that this is what was done. The institutions that

were established to build the TVA, to finance development; to create the industries at the point in time when we were in the Great Depression, were all here as institutions which promoted the development of private industry. But creating the basis on

which that private industry can move in. This is the Hamiltonian

system; this is the way the United States was created. We were

not based on free trade; we fought against free trade.

Hamilton

introduced tariffs in order to prevent the British from dumping

their products on the US economy; making it impossible for us to

produce our own products and ever becoming an industrial nation.

That was reinstated at various times in our history when the free trade mania took place, leading to devastation; it was revived at various points. Abraham Lincoln did it; President McKinley did it. Roosevelt in his own way did that; and it's been a very successful model. The Chinese have used that, given

their own specific circumstances, with largely state-controlled

industries, they nevertheless have used this Hamiltonian or you

called it a Listian model; since the influence of Germany on the

Chinese economy was very great in the last century. They used this policy in order to develop their industries. They have a free market; they have individual entrepreneurs; they're very successful in computers and other fields. But there is a government which is responsible for the good of the people;

for the people's welfare – or as the Chinese call it, the people's livelihood. Therefore, they must make sure that things work so that these industries operate to the benefit of the people. We had that system, too; we have it in our Constitution. The Federal government is responsible for the General Welfare; that is a broad notion. That means that people cannot be put on the scrap heap, they can't be out of work a long period of time; there must be measures that are taken to assure them that they can survive and their families can survive. We've gone away from that system; we've become much more anarchistic in this free market system, and a lot of people have suffered.

When President Trump was elected, to the surprise of the large majority of the citizenry and of the world, it was simply by appealing to the changes that were necessary to move away from that type of system toward one which could secure a livelihood for the American people. The Chinese can serve as a model for that; it's a little bit different, but the principle is the same. The principle of this Hamiltonian system. We have to begin to reconstitute institutions that can provide credit guarantees to our industries, to our construction companies; so we can build those roads, highways, nuclear power plants, things like that which we need. We also have got to reinstitute the tried and true separation of speculators from the legitimate commercial bankers; that's called Glass-Steagall, and that was the law between 1933 and 1998. It meant that the speculators, the gamblers, those who want to make quick bucks in a short time,

even though there's tremendous risk, they cannot go into the banks and take Grandma's money and use that for the speculation

to the detriment of Grandma if they lose. And the losses, of course, in the financial system have been extremely great.

So,

that has to be reinstated again. We have to prevent the Wall

Street culprits, the pirates, from stealing our wealth and the wealth of people who have invested in their banks. If that is done, then we cut off the fluff that is the fictitious growth of

the paper economy, and have the capability of using the funds that are available to extend a credit system in the United States

to build and to create greater wealth tomorrow as a result of this investment today.

ROSS: So, once we get Glass-Steagall passed, once we trim

off this cancerous speculation and make it possible for credit to

be going into productive purposes, what do you see as the potential physical types of cooperation with China? You had mentioned earlier that if Trump puts up tariffs, China may see this as acceptable from the context of Chinese businesses being

able to open up in the United States as well. When you think about the kinds of physical investments that need to be made on

things like railroads in particular, something where China has a

great deal of home-grown expertise at this point, including the

development of maglev rail; or nuclear plants, which China is building the most of in the world, most of them are being built

in China right now. What do you see as the need or the potential for physical economic cooperation with China, for us to have a physical economic recovery here?

JONES: There are a variety of ways they could do this. There could be direct investment – look, they made a proposal to build high-speed rail in California going from LA to Las Vegas.

They also invested in Las Vegas a lot, too; there's a lot of infrastructure there. However, that didn't go through, because

there were concerns whether it's security or whatever concerns;

maybe because it was a state-owned enterprise. But those things

are going to happen. I think the important thing is, if the rules are lifted, so that China has a greater possibility of direct investment; they could do that. There's also another option; and some people are concerned that if China owns our railroads, where do we stand and what does this mean for the United States? We can get around that through this idea of creating this fund or a national bank. The national bank of Alexander Hamilton, the money was lent from international lenders; it was really the Dutch who were doing this. We owed them the debt, and by creating a debt repayment plan, they were

willing to put more money into the United States. The bank could

accept money from US people; it could also potentially accept money from foreign investors as well. This would be a way for China – and this has actually been proposed by the head of the China Central Investment Corporation; who said we have all this

money in Treasury bills, and we're getting maybe 1% or 2% interest on the Treasury bills. We would be just as happy to

invest this in an infrastructure fund, where we might get 2% or 3% – a low interest rate it has to be, because it's long-term; but better than they're doing now. That money would then be readily available for the United States also, if they have the capabilities; if we have the workers and the materiel and everything to do it ourselves. But they could also contribute as well; they could contribute with their expertise as they have done in Africa, in Asia and Latin America. They know the ropes in terms of high-speed rail; they know the problems involved in it. They know all the technicalities of it because they've built so many of those; but we haven't built any high-speed rail, so we're kind of starting from scratch. They could come to offer their technical assistance, or even offer capital to try and get these things started. There are many ways that this can be resolved, and there are ways that have been indicated clearly by Chinese representatives that they would be happy to do things like this. So, the only thing is, we have to have a situation where the only thing that is done on trade – and nothing draconian should be done, because that would cause a major problem. But whatever is done on trade, there is a quid pro quo; something that China gets to their advantage so that you have a win-win situation as people are saying.

With regard, of course, to the summit, what has been emphasized by the Chinese, of course, is that element of mutual respect; and this is absolutely key, this is why there is a certain amount of trepidation. China is a major country; it is

effectively a great power at this point. They are a very proud people, and they have a right to be; as Americans are a proud people. But in the United States, this is not so well understood because of the attitude toward China and the Chinese which existed during the entirety of the 1800s going into the 1900s with the Chinese Exclusion Act and all these measures that were taken to keep the Chinese – who built our Transcontinental Railroad – out of the country. People saw them as people who didn't have a culture, who lived at a very low level; and they just did not understand the greatness that was China. We understood that in the beginning in the American Revolution; Benjamin Franklin was the first major Sinophile, the lover of China. He wanted to introduce many of these projects that Confucius – the great Chinese philosopher – had been talking about in terms of creating a leadership. He wanted to implement that here in the United States; but that was lost. And that is a big loss, because things may go well at the top level, but there also has to be this understanding between the peoples. There's going to be more exchanges; there are going to be exchanges on the economic side. If these programs go through, you will have Chinese technicians and engineers coming and helping in the United States; you'll have more Chinese tourists – and there are many of them coming in today. And hopefully, you'll have more American tourists going to China to learn the culture and the society; to get to know it better. Because as they get to know it better, they will understand the importance of the nation and

the importance of the relationship that we have with China.

So, much can come out of this summit meeting, and I'm relatively confident that it will be successful; at least to the

extent that the two leaders of the two major nations in the world

will have a greater understanding of the other's views, of the other's wishes, of the other's motivation. If you have that, then

you have the basis on which these other problems – trade, South

China Sea, the Korean nuclear program – can be more readily resolved.

ROSS: Thank you very much. On the aspect of moving forward

and China's role in developing new things, I know that China has

made a push on changing the conception of "Made in China" meaning

some cheap junk, to "created in China"; to the fact that there's

a development of an ability to create new products. You brought

up the entrepreneurship in many fields; we see it in the high-speed rail, for example. You definitely see it in the Chinese space program and Chinese efforts towards fusion research.

I wanted to let our viewers know and ask you to say a bit

about a conference that was held last Saturday in Munich, Germany. A conference on March 25th for the 100th anniversary of

the birth of the German space visionary, space pioneer Krafft Ehricke. I know that Bill, you were fortunate to be able to attend this conference; and the videos of it will be posted on the Schiller Institute site in a somewhat short period of

time, I hope. Could you tell us a bit about it from your firsthand experience?

JONES: This is an attempt to revive an understanding of a person who really was undoubtedly one of the greatest of the space pioneers who worked in the US space program. He was a part of the German team that came over from Peenemünde. Everybody knows Werner von Braun, but nowadays they don't know Krafft Ehricke; which is a shame, because he was one of the most genial of all of those pioneers. He was thinking hundreds of years ahead; he was thinking already in the 1950s of building colonies on the Moon. He actually had correspondence between him and Werner von Braun on how to get to Mars; both of them had written books on how to get to Mars. They had exchanges now and then where Krafft would make suggestions on how you would do it; and von Braun would respond. But he was also a very unusual individual, because he believed that the nature of man is that of a creative being; that man cannot stand still. He must always pursue the search for the new frontiers; this is in the fundamental core of human nature, that they must seek the new and develop the new. Because of this, of course, he came into contact with Lyndon and Helga LaRouche; and they just hit it off from the get-go. They were like souls. The last part of his life, he was working with the Schiller Institute and with the LaRouches to fight the zero-growth movement. When we came into contact with Krafft, during the period of transition from the

great heyday of the space program to the low level of the zero-growth, back-to-nature movement, Krafft was conducting a lone fight in order to fight the philosophy that was being foisted upon the American people with the zero-growth movement.

Of course, when he came into contact with the LaRouches, he realized that there was a greater forum on which he could operate; so they became very good friends. He went on tours together with them in order to talk about the space program; to try and revive an interest in space in those days.

The reason we're reviving it is not simply that it's his

100th birthday; he would have been 100 years old this week, if he had lived. He died at a very early stage; he was in his sixties

– 1984 – he was still a relatively young man, but he had a serious ailment and he passed away at that time. We felt it was

necessary not only to honor him and to raise an understanding in

the broader public about his importance. But also given the fact

that President Trump has expressed the intention of moving back

into space in the message that he send that he sent last weekend

– in fact, the same day as the conference. We were able to put

that on the film at the end of that; it had come in in the morning, and the conference went until the afternoon, so we showed that; and people of course were very surprised. They thought this was a conspiracy between us and President Trump; it

wasn't that, it was just coincidence. But because this is now the re-orientation of the United States, it has created a new

capability of moving in that direction that we lost many years ago. And that therefore the work of Krafft Ehricke, which again still remains to be realized, now becomes of practical importance for moving back into space. So, there was a kind of dual purpose for the conference.

ROSS: Great. I think if we compare the two images that we've been discussing tonight – the attempt to prevent by any means a shift away from the anti-Russia, anti-cooperation policy that had dominated the thinking of the previous administration; we compare that with the potential that we have in cooperating with and working with the New Paradigm created by the LaRouches over the decades, and being spearheaded right now on a policy front by China, we really have a great potential in store for us. These assaults on Trump – Trumpgate – the idea that Vladimir Putin is destroying the United States; this stuff really will not blow over. Given that Trump has attempted to turn the tables on this by calling out the wiretapping, by calling out the surveillance, by taking on these institutions – domestic intelligence agencies and, of course, the British; this means it's possible to actually defeat this control or grip over the government of the United States and make it possible to set our own policy, and a very good policy. And develop a future that we can be proud of. So, we have a great deal of material about this

on our website; we've been almost every day continuing with updates to keep you informed about what can be done on this fight

against the Deep State here and in Britain. We will continue to

have more on that; and we need your help, we need everybody's help to make sure that we have the potential to be freed up to join the future that could be ours if we take up that chance.

So thank you, Bill, for joining us today.

JONES: Thank you for having me.

ROSS: Thank you for joining us, and we will see you next time.

Er Tyskland endelig ved at udvikle et konstruktivt samarbejde med Kina?

30. mrs., 2017 – Drevet af de forkerte motiver, nemlig, hvordan man opbygger økonomiske bånd med Asien som et alternativ til Trumps »protektionisme«, er den tyske udenrigsminister Sigmar Gabriel i færd med at rette nyt fokus på Kina. I den forgangne uge er en ny Asienafdeling blevet skabt i Ministeriet, og i sin tale i Hamborg den 24. marts, ved en begivenhed i Østasiatisk Sammenslutning, fremlagde udenrigsministeren nogle aspekter af afdelingen.

Men det, han fremlagde, skaber flere spørgsmål, end det giver svar: Han tegnede et temmelig pessimistisk billede af, hvor Europa står, i sammenligning med de nye vækstområder i Asien og Afrika, men han drog stadig ikke konklusioner af EU's fiaskoer, men krævede endnu mere samarbejde om EU's politik vis-à-vis Kina og Asien og hævdede, at Tyskland alene ikke ville være i stand til at spille en rolle. Han understregede, at 9 af 10 førende havne i verden i dag ligger i Asien, med Hamborg, der kun er blandt de 10 næststørste; og det økonomiske tyngdecenter er samtidig ved at skifte over til Asien, bemærkede Gabriel især. Asien er verdens største investor i »grøn energi« samtidig med, at det også er verdens største forbruger af kul. Og alt, der gøres i Asien, måtte selvfølgelig overholde standarder for miljøbeskyttelse, insisterede han.

I Gabriels tale var der kun få, potentielte positive aspekter, men de blev ikke udnybet: han nævnte »16+1«-netværket mellem Kina og 16 central- og østeuropæiske stater (CEEC) som interessant, men ikke en trussel mod EU som sådan; han sagde dog, at, fordi den gamle verdensorden og dens institutioner ikke længere støttes i Asien, bør Tyskland støtte nye institutioner, der vokser frem dér, såsom AIIB, og han talte om store projekter, der skulle promoveres med hjælp fra Tysklands kontor for kreditgaranti til eksport, Hermes. Men Gabriel nævnte imidlertid ikke Bælt & Vej Forum i Beijing, der finder sted 14.-15. maj.

Foto: Sigmar Gabriel, Tysklands vicekansler og udenrigsminister.

USA's Udenrigsministerium bekræfter topmøde mellem Trump og Xi Jinping i næste uge

29. mrs., 2017 – USA's Udenrigsministerium har nu officielt meddelt, at et møde mellem præsidenterne Trump og Xi Jinping vil finde sted den 6.-7. april. Dette blev meddelt i en officiel telefonisk briefing til pressen i går. Udenrigsminister Rex Tillerson vil deltage, hvilket faktisk var meddelelsens indhold.

Den kinesiske, engelsksprogede CCTV-station bragte ligeledes en meddeelse om topmødet i dag, i forbindelse med promovering af et umiddelbart forestående interview med den amerikanske transportminister, Elaine Chow. CCTC understregede, at fr. Chow er en af de mest indflydelsesrige amerikanere af asiatisk oprindelse, og at hun vil være centralt placeret i planer for infrastrukturinvesteringer – som kunne involvere kinesisk deltagelse.

Mange artikler om amerikansk-kinesisk samarbejde om Bælt & Vej-initiativet, og om en genopbygning af USA's økonomiske infrastruktur, dukker op i kinesisk, engelsksproget presse. En slående artikel på CCTV's site begynder med at citere den store videnskabsmand og grundlægger af det Amerikanske System, Benjamin Franklins ekstraordinære respekt for konfucianisme.

»Den store opfinder og diplomat, Benjamin Franklin, grubledte over en »amerikansk civilisation«, der ville være baseret på hans studier af kinesisk civilisation. Han formandede til konfucianismens dyder. I 1737 introducerede han til læserne af avisen Pennsylvania Gazette en serie noveller, 'Fra Konfucius' moral'. Han skrev, at konfuciansk filosofi var »den port,

gennem hvilken man må gå for at komme til den højeste og mest perfekte visdom'.«

Med henvisning til en kilde i USA's Efterretningstjeneste rapporterede *South China Morning Post* om topmødet, at præsident Xi ikke vil gøre andre ophold i USA (dvs., ikke vil møde kongresmedlemmer). Artiklen kom også med spekulationer om, at den usædvanlige, officielle tavshed omkring topmødet betyder, at forberedelser af spørgsmål og mulige aftaler fortsætter helt frem til sidste øjeblik før mødet.

Schiller Instituttet præsenterer Kinas Bælt & Vej- initiativ for tysk økonomisk selskab

28. mrs., 2017 – Repræsentant for Schiller Instituttet, Andrea Andromidas, præsenterede for nylig Kinas Nye Silkevej, Bælt & Vej-initiativet, til et økonomisk selskab i Ludwigshafen, Tyskland. På invitation fra flere mangeårige kontakter fra seniordivisionen af Arbeitsgemeinschaft Soziale Marktwirtschaft (Arbejdsgruppe for Social Markedsøkonomi) gav Andromidas sin præsentation for henved 70 personer. Beliggende i Ludwigshafen har de fleste af medlemmerne arbejdet for, eller samarbejdet med, BASF, et kemisk selskab i verdensklasse, der er det store industrifirma baseret i området med tvillingebyen Ludwigshafen-Mannheim, hvor Neckarfloden flyder ind i Rhinen, omkring 100 km syd for Frankfurt.

Publikum var enige om særdeles kritiske meninger imod mange af

den nuværende regerings politikker, især dens grønne dagsorden og anti-kernekraftpolitik, så vel som også regeringens anti-russiske politik. Mange havde arbejdet på projekter i hele verden i løbet af deres karrierer, så de var meget åbne mht. internationalt, økonomisk samarbejde.

Invitationen fulgte efter en tidligere invitation fra samme gruppe, hvor Andrea Andromidas havde givet en præsentation, der afslørede den grønne ideologis svindel, og som blev meget vel modtaget. Med denne tidligere præsentation in mente, fokuserede denne præsentation på den kinesiske økonomis bemærkelsesværdige succes i løbet af de forgangne 30 år, baseret på en dramatisk forandring, siden gennemførelsen af Deng Xiaopings reformer. Andromidas præsenterede dernæst, hvordan de under den første fase rekonstruerede og åbnede deres økonomi og fokuserede mest på de østlige kystområder. Herefter fulgte lanceringen af et enormt udviklingsprogram for det vestlige Kina, med samtidig udvikling af universiteter, rumprogrammer og højteknologisk infrastruktur. Dernæst fokuserede præsentationen på udviklingen af Centralasien, og sluttelig på at »gå globalt« med Xi Jinpings annoncering i 2013 af Bælt & Vej-initiativet som et princip for en ny, global relation.

Herefter fulgte en diskussion om behovet for et lignende udviklingsperspektiv i Middelhavsområdet, som den eneste løsning på problemet med migration.

Præsentationen blev varmt modtaget og førte til en meget livlig og relativ lang diskussion og debat. Spørgsmålene fokuserede på håbet om, at denne politik bliver modtaget i Tyskland og i hele Europa og Afrika. Selvfølgelig kom, som overalt, spørgsmålet om, hvor seriøse, kinesernes hensigt er, op, og om der er skjulte, geopolitiske mål. Der var ikke desto mindre nogle personer, der havde nogen erfaring med kinesisk politik, og som hævdede, at traditionen er langt ældre end kommunismen, og at partipolitik ikke er fremherskende.

Se også: 'Tyskland må springe med på det Nye Silkevejstog', artikel af Helga Zepp-LaRouche

Titelbillede: Kort over hovedlinjer for udviklingskorridorer ind i Middelhavsområdet og Europa. Fra EIR's 370-sider lange rapport, 'Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen'

Relationer og konnektivitet mellem EU og Kina vokser

28. mrs., 2017 – I en artikel i dag skrev Fu Jing, vicechef for *China Daily's* Europa-bureau: »Nogle belgiske medier har citeret data og rapporteret, at kinesiske investorer i Belgien har skabt op mod 18.500 jobs for lokale indbyggere.... Nogle central- og østeuropæiske lande konfronteres med mangel på arbejdskraft pga. voksende, kinesiske investeringer inden for varefremstilling, ved afslutningen af Den europæiske Unions økonomiske stagnation. I de forgangne fem år har firmaet Huawei f.eks. skabt op mod 12.000 jobs i EU.

Ligeledes i dag meddelte United Parcel Service (UPS), der har hovedkvarter i Atlanta, USA, »tilføjelsen af seks stationer for dets Prioriterede Hel Container Load og Mindre Container Load (FCL og LCL), multimodale jernbaneservice mellem Europa og Kina. De nye stationer vil give kunder, der flytter gods på verdens største handelslinje, flere muligheder for at reducere udgifter til forsyningsskæden og et bedre regnskab for kravene til cost/time-in-transit. Stationerne Changsa, Chongqing, Suzhou og Wuhan i Kina blev føjet til de eksisterende kinesiske stationer Zhengzhou og Chengdu. I Europa blev stop i Duisburg, Tyskland, og Warszawa, Polen, føjet til de eksisterende stop i Lodz, Polen, og Hamborg, Tyskland.«

Fu skrev, at, i sidste uge, »blev Belgien og Ungarn fulde medlemmer af den kinesisk ledede Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank, hvilket betyder, at en tredjedel af bankens 70 medlemmer er fra Europa. Og AIIIB's udviklingskurs indikerer, at samarbejde mellem medlemmer vil intensiveres for at bringe Asien, Europa og Afrika tættere sammen.«

Foto: Det første fragttog fra Zhengzhou i det østlige Kina til Billwerder intermodale terminal i Hamborg ankom til sin destination den 2. august, 2015, blot 15 dage efter det påbegyndte sin 10.214 km lange rejse.

Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIIB) er en »Storslået vision« for promovering af økonomisk og social udvikling, siger bankens præsident

26. mrs., 2017 – I en tale for plenarforsamlingen ved Boao Forum for Asien den 23.-26. marts i Boao, sagde AIIIB's præsident Jin Liqun, »målet for den kinesiskledede AIIIB er at promovere økonomisk og social udvikling gennem styrkelse af konnektivitet og vækst i Asien«, rapporterer Xinhua. Boao Forum for Asien er den kinesiske version af det Verdensøkonomiske Forum i Davos, Schweiz, hvert år.

Med en understregning af, at AIIIB's investeringer sker for en forbedring af levevilkårene, sagde Jin: »Når vi satser på

investeringer i infrastruktur, lægger vi vægt på at have en dialog med regeringen mht., på hvilken måde, denne investering vil være til fordel for dens folk ... Vores job er ikke blot at sætte nogle penge ind i et bestemt land for at bygge veje eller jernbaner. Vi ønsker at se, at alle projekterne er til fordel for folk og sikrer, at folk får flere vindinger, snarere end tab, af sådanne investeringer.

Så det er altså det storslæede mål, den storslæede vision hos de 57 stiftende medlemmer af AIIB. Alle disse lande har en fælles vision om at fremme konnektivitet og infrastrukturinvesteringer for at berede vejen for fælles fordele», forklarede Jin.

Kina vil investere \$10 mia. i opførelse af teknologi-by i Tanger, Marokko

26. mrs., 2017 – Marokko har underskrevet en aftale med det kinesiske rumfartsselskab Haite om at bygge en industri- og teknologi-by til \$10 mia. i nærheden af Tanger. »Med navnet Mohammed VI Tanger-tek, til ære for Marokkos konge, bliver byen en 2.000 hektar stor udvikling, der kan rumme 300.000 mennesker, og med et mål for industri, der skaber 100.000 jobs«, rapporterer *Global Construction Review* i dag.

»Den planlagte teknologi-by bliver opdelt i zoner, der specialiserer i sektorer for rumfart, automobiler, telekommunikation og andre sektorer. Målet er at tiltrække så mange som 200 transnationale selskaber, af hvilke mange vil blive kinesiske, som er tiltrukket pga. Marokkos nærhed til de europæiske markeder. Der vil komme finansiering hen over de

næste 10 år, som vil komme fra Haite, den marokkanske private bank BMCE og den marokkanske regering«, rapporterede *GCR*.

Marokkos minister for industri, Moulay Hafid El Alamy, der deltog ved underskrivelsesceremonien, sagde, »regeringens strategi var at efterligne Kina ved først at blive en industrimagt, før udviklingen af sine videnskabelige, teknologiske og finansielle sektorer, rapporterede det fransksprogede, marokkanske nyhedssite, Lesiteinfo.com«, skrev *GCR*.

Det er åbenlyst, at planen er, at Marokko skal være Kinas port til Nordafrika. »Melle 2011 og 2015 steg de kinesiske, direkte udenlandske investeringer i Marokko med 195 %, med en stigning på 93 % alene mellem 2014 og 2015. Siden da er tingene blot fortsat med at accelerere. Den kinesiskbyggede, 952 meter lange Kong Muhammed VI-bro (der er en del af den 42 km lange, udvidede Rabat-ringmotorvej) blev åbnet i juli, og i november 2016 blev Kinas Chint Group Corp. valgt til at bygge et 170 MW solenergi-værk. Desuden mødtes marokkanske myndigheder med China Railway i december for at diskutere byggeriet af en multimilliard højhastigheds-jernbanebindung mellem Marrakesh og Agadir, rapporterede *Global Risk Insights* i dag.

Foto: Rabat: Marokko har underskrevet en aftale med det kinesiske rumfartsselskab Haite om opførelse af en 'industriby' nær Tanger, som vil rumme herved 200 kinesiske selskaber.

POLITISK ORIENTERING den 23.

marts 2017: Trump vil genoplive Hamiltons, Henry Clays og Lincolns “Amerikanske System”

Med formand Tom Gillesberg

Lyd:

’Europa’ er i færd med at blive irrelevant for Balkanlandene

20. mrs., 2017 – EU og dens institutioner er hastigt i færd med at miste deres tilstrækning for Balkanlandene. Dette blev kun alt for tydeligt under EU’s udenrigspolitiske repræsentant Federica Mogherinis nylige rundrejse i området: Makedoniens præsident Gjorge Ivanov gjorde det klart, at han ikke havde store tanker om hendes ideer for, hvordan områdets problemer skulle løses. Hun blev pebet ad, da hun talte for det serbiske parlament, og i Bosnien ønskede de tre præsidenter for de tre etniske hovedgrupper ikke at føre en længere samtale med hende, men mødte hende blot til et formelt møde og fotografering. I Kosova ville Mogherini træde til som mellemmand i de inter-etniske konflikter, men disse brød ud igen, umiddelbart efter hendes afrejse.

De nye partnere for Balkanlandene, der er blevet desillusioneret over EU's »Europa«, er Kina og Rusland, og selv Tyrkiet og visse arabstater er begyndt at investere i reelle økonomiske foretagender og infrastruktur. Arabiske investorer er i færd med at bygge et helt nyt kvarter i Serbiens hovedstad, Beograd, og tyrkiske investorer spiller en førende rolle i tekstilsektoren i det sydlige Serbien. Selv i Kroatien, der i øjeblikket synes at være områdets mest pro-europæiske land, vil Ruslands Sberbank måske træde til for at redde landets største handelskæde for fødevarer, Agrokor, som »Europa« ikke er interesseret i, selv om firmaet er vigtigt for hele området.

Foto: Federica Mogherini (midten), EU-kommissionens højkommisær for udenrigs- og sikkerhedspolitik, ledsaget af EU-ambassadør til Makedonien, Samuel Zbogar (højre), ankommer til EU's kontor i Skopje, Makedonien, 2. marts 2017. Mogherini var på rundrejse til Balkanlandene fra 1.-4. marts, 2017.

Kinas premierminister vil tilbyde Australien at gå med i det Ny Silkevejsprojekt

21. mrs., 2017 – Kinas premierminister Li Keqiang vil være i Australien i denne uge, og en af hans primære mål bliver at få Australien til at indskrive sig i Kinas Silkevejsinitiativ, rapporterer South China Morning Post (SCMP) i dag. Kina er Australiens største handelspartner, og de to lande har en vidtrækkende frihandelsaftale.

Drøftelser om et muligt Bælt & Vej-forståelsesmemorandum begyndte i oktober, efter at Kinas præsident Xi Jinping først rejste spørgsmålet om det nordlige Australien som en mulig destination for Bælt & Vej-investering under sit besøg i Australien i 2014.

»Planen, officielt benævnt Ét Bælt, én Vej-initiativet, er præsident Xi Jinpings signaturpolitik for udenrigspolitik og økonomisk politik, der forudser massive investeringer for at opkoble Kina til Asien og videre endnu«, bemærker *SCMP*.

Selv om Australien endnu ikke har forpligtet sig til forslaget, citerede *SCMP* den kinesiske viceudenrigsminister Zheng Zeguang for i dag at sige, »Der er mange muligheder og meget plads for samarbejde mellem Kina og Australien omkring Bælt & Vej-initiativet, et spørgsmål, som han sagde, Li ville bringe op under sit besøg til Australien.« »'Jeg mener, der vil komme et positivt resultat ud af disse drøftelser', sagde Zheng uden nærmere forklaring«, skriver *SCMP*.

Reuters rapport om Lis forestående besøg til Australien citerede en unavngiven kilde, der sagde, »De seneste par dages information lyder, at der ikke vil blive underskrevet et memorandum, som man havde håbet. Dette, og yderligere samarbejde, vil der afgjort blive muligheder for i fremtiden«, tilføjede kilden.

Kinas premierminister Li Keqiang skal på et ugelangt statsbesøg til Australien (og New Zealand) for at få Australien med i Silkevejen.

Kina bekræfter enorm infrastrukturudvikling i Filippinerne

18. mrs., 2017 – Den kinesiske vicepremierminister Wang Yang er i Filippinerne i fire dage, hvor han skal møde præsident Rodrigo Duterte og hans økonomiministre i Davao, Dutertes hjemby på Mindanao. Disse resultater er meget glædelige for Lyndon LaRouche, der i fyrré år har fremført, at Filippinernes fremtid var afhængig af udviklingen af den store, sydlige ø, Mindanao.

»Samarbejde på institutionelt niveau er helt genoprettet«, sagde Wang Yang. »Samarbejdet inden for betydelige sektorer har set en hurtig udvikling. Der er en opblomstring af kinesiske selskaber, der investerer i Filippinerne, og der er en hastig vækst af kinesiske besøgende.«

Wang bebudede aftaler til i alt \$6 mia., inkl. aftaler om landbrugsexporter til Kina og lån til infrastrukturprojekter såsom jernbaner, vandkraftværker, motorveje, lufthavne, broer og mere endnu.

Wang sagde også, at »Kina inviterer Filippinerne til at gå med i Kinas Bælt & Vej-initiativ, der kan være med til at udvikle Filippinerne«.

De to sider underskrev et Udviklingsprogram for de næste seks år for Samarbejde om Handel og Økonomi (SYDP). I sidste uge besøgte den kinesiske handelsminister Zhong Shan Manila, hvor den suspenderede Filippinsk-kinesiske Fælles Kommission for Samarbejde om Økonomi og Handel blev genoprettet.

Kinas vicepremierminister Wang Yi (venstre) hilser på Filippinernes præsident, Rodrigo Duterte, ved førstnævntes besøg i Filippinerne, marts, 2017.

Et Silkevejsinstitut i Kina opfordrer Trump til at deltage i konference til maj

21. marts, 2017 – Liang Haiming, cheføkonom ved Kinas Silkevejsdalens Forskningsinstitut, en tænketank med hjemsted i Guangzhou, skrev en artikel i *Global Times* i dag om 'Bælt & Vej Forum for Internationalt Samarbejde' i maj måned i Beijing og opfordrede specifikt præsident Trump til at deltage, idet han fremlagde win-win-fordelene.

»Trump bør seriøst overveje at tilslutte sig B&V-initiativet«, skriver Liang, idet det kunne »øge antal jobs og fremme hans storstiledе infrastrukturplan ... Hvis Trump ikke ønsker, at genoplivelse af varefremstilling skal ende som blot et kampagneløfte, bør han overveje at søge samarbejde med Kina om B&V-initiativet.«

Liang påpeger potentiel finansiering fra Kina, så vel som kinesiske fabrikker, der producerer i USA, og tilføjer, at »samarbejde mellem Trump-administrationen og Kina om B&V-initiativet ville styrke konnektivitet med hensyn til politik, handel og kapital, som ville være favorabelt for USA's forøgelse af vareeksport til Kina«.

Om Trumps \$1 billion store infrastrukturplan siger Liang, at »Kina kan tilbyde det, USA har brug for. Kinas samarbejde med lande langs med Bælt & Vej-ruten begynder sædvanligvis med byggeri af infrastruktur. Med Kinas rige erfaring inden for infrastrukturprojekter i udlandet, ville samarbejde inden for dette område være et win-win for de to lande.«

Han bemærker ligeledes, at de enorme kinesiske porteføljer af

amerikanske statsobligationer kunne blive et problem for USA, hvis Kina begynder at sælge ud af dem, men at disse resurser fra Kina »kunne være med til at løse problemet med finansiering af infrastrukturen« i USA. Lyndon LaRouche har foreslået en statslig udviklingsbank, der ville være det perfekte redskab til at flytte disse kinesiske porteføljer over til produktiv investering i USA.

Og, tilføjer Liang, at gå med i B&V-initiativet vil gøre det muligt for den amerikanske varefremstillingssektor at udforske nye markeder og drive sin økonomi frem og tilføje nye jobs«, samtidig med, at USA arbejder sammen med Kina om at »være fælles om risiciene, reducere konfrontation og opdyrke et momentum for ny, økonomisk vækst«.

Dette stemmer meget overens med Schiller Instituttets indsats for at få Trump-administrationen til at bringe USA ind på Silkevejen, og for at få præsidenten til at deltage i forummet til maj.

Foto: USA's infrastruktur smuldrer. Her et billede, der viser arbejde på at erstatte Seattles Alaskavejs-viadukt, som er gået i stå, fordi boremaskinen Bertha har sat sig fast under jorden. (Photo courtesy of Washington DOT)

Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank tilbyder »Ny type af finansiering«,

så intet land vil blive ladt tilbage

20. mrs., 2017 – I en tale for Kinas Forum for Udvikling i Beijing i dag krævede Jin Liqun, chef for Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB), en forbedring af global, økonomisk styrelse for at nære »fælles fordele og sikre, at intet land lades tilbage«, rapporterede *China Daily*.

Jin understregede, at skabelsen af AIIB lagde vægt på de stiftende medlemmers faste beslutning om at forbedre regional udvikling og konnektivitet, og at forbedre den globale styrelse i en multipolær verden.

»AIIB er ikke en klon af eksisterende finansinstitutioner, og vi har særlige kendetegn«, understregede han og bemærkede, at AIIB er den første af sin art til at have udviklingslande som aktiemajoritet samtidig med, at den ikke udelukker udviklede lande.

AIIB-chefen sagde også, at globalisering har lidt et tilbageslag pga. manglen på fælles fordele og den skarpe polarisering mellem »dem, der har, og dem, der ikke har« i verden. Han bemærkede også, at multilaterale udviklingsbanker og finansinstitutioner konfronteres med udfordringen med større efterspørgsel af finansiering, med begrænsede resurser.

Foto: Chef for AIIB, Jin Liqun, taler med en gæst under Kinas Forum for Udvikling 2017, den 19. marts, i Beijing.